

ประวัติวัดระเบาะ

วัดระเบาะมีฐานะเป็นวัดราษฎร์ สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย ตั้งอยู่เลขที่ ๑๓๐ บ้านระเบาะ หมู่ที่ ๕ ตำบลตะเคียนราม อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ซึ่งแต่ก่อนอยู่เลขที่ ๙ ตำบลปรีอใหญ่ อำเภอขุขันธ์ จังหวัดศรีสะเกษ และมีพื้นที่ตามหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์โฉนดที่ดิน เลขที่ ๒๔๓ เล่ม ๓ หน้า ๔๓ อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน ๒๒ ไร่ ๒ งาน ๑๗ ตารางวา ซึ่งออกเมื่อวันที่ ๗ เดือนตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๒ และได้รับอนุญาตสร้างเมื่อพุทธศักราช ๒๕๔๐ ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาเมื่อพุทธศักราช ๒๕๑๐

ทำเลที่ตั้งส่วนใหญ่เป็นที่ราบมีอาณาเขตโดย

ทางทิศเหนือ ติดกับ บ้านระเบาะ หมู่ที่ ๕ ตำบลตะเคียนราม อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ

ทิศใต้ ติดกับ บ้านใหม่สามัคคี หมู่ที่ ๑๔ ตำบลตะเคียนราม อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ

ทิศตะวันตก ติดกับ บ้านระเบาะ หมู่ที่ ๕ ตำบลตะเคียนราม อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ

ตะวันออก ติดกับ ทุ่งนา

วัดระเบาะได้รับความอุปถัมภ์หลัก จากญาติโยมอุบาสกอุบาสิกา ๔ สังกัดหมู่บ้านคือ บ้านระเบาะ หมู่ที่ ๕ บ้านกระโดน หมู่ที่ ๖ บ้านอุดมพัฒนา หมู่ที่ ๑๐ บ้านใหม่สามัคคี หมู่ที่ ๑๔

วัดระเบาะ เริ่มก่อตั้งขึ้นประมาณพุทธศักราชใดไม่ทราบแน่ชัด จากคำบอกเล่าของท่านผู้เฒ่าผู้แก่ของหมู่บ้าน รุ่นก่อนๆ ว่า **หลวงพ่ोजัน** ไม่ทราบฉายา เป็นผู้ที่เข้ามาบุกเบิก โดยแต่เดิมนั้นหลวงพ่ोजัน ท่านบวชจำพรรษาอยู่ที่วัดตะเคียนราม ซึ่งสมัยนั้นวัดในเขตตำบลตะเคียนรามมีแค่วัดเดียว โดยหลวงพ่ोजันได้ออกธุดงค์มาสร้างกระท่อมเล็ก ๆ อยู่ที่ป่าละเมาะใกล้ๆกับบ้านระเบาะ ซึ่งครอบครัวของหลวงพ่ोजันได้ย้ายครอบครัวจากบ้านตะเคียนรามตะวันออกมาอยู่ที่บ้านระเบาะ ต่อมาชาวบ้านได้ปรึกษาหารือกันว่าน่าจะตั้งวัดในบริเวณนี้ จึงได้สร้างกุฏิหลังใหม่ถวายแก่หลวงพ่ोजันและได้นิมนต์ให้ หลวงพ่ोजันทออยู่จำ

พรรษา และตั้งชื่อวัดว่า **วิริยัง** แต่ด้วยเหตุที่ตั้งอยู่ใกล้บ้านระเบาะ ชาวบ้านจึงเรียกติดปากว่า **วัดระเบาะ** จนมาถึงปัจจุบันนี้

ความหมายของคำว่า **ระเบาะ** อาจแปลได้ ๒ ทาง คือแต่ก่อนบริเวณนี้เป็นป่าละเมาะจึงอาจได้ชื่อว่า **บ้านละเมาะ** แต่ด้วยประชาชนพูดภาษาเขมร จึงอาจเรียกชื่อเพี้ยนมาเป็น **บ้านระเบาะ** ก็ได้ และอีกนัยหนึ่ง ซึ่งชาวบ้านชื่อเชื่อเรื่องไสยศาสตร์ ภูตผีต่าง ๆ และป่าในบริเวณหมู่บ้านอาจมีภูตผีปีศาจและของขลังอยู่มาก ชาวบ้านจึงเรียกกันว่า บ้านระเบาะ ซึ่งคำว่า **ระเบาะ** เป็นภาษาเขมร แปลว่า **เครื่องรางของขลัง** และอาจแปลได้ ๒ แนวทางดังที่กล่าวมาก็ได้

ซึ่งหลวงพ่ोजัน ท่านได้รับนิมนต์อยู่เป็นเจ้าอาวาสวัดระเบาะ และพัฒนาวัดเรื่อยมาจนมีศิษยานุศิษย์มากมาย เพราะท่านก็เป็นเกจิอาจารย์มีญาณวิเศษ สามารถดูดวงชะตา และรู้เหตุการณ์ล่วงหน้าได้ และท่านได้บอกลูกศิษย์ของท่านว่าหลวงพ่อดีศึกษาไตรเพทแต่ยังไม่จบ ถ้าท่านศึกษาจนจบท่านคงเหาะไปอยู่บนสวรรค์แล้ว ต่อมาท่านป่วยด้วยโรคชราจึงลาสิกขา ไปอยู่กับครอบครัวของท่านและลูกหลานได้ดูแลท่าน ไม่นานท่านก็เสียชีวิตลง และท่านยังได้บอกลูกหลานไว้ว่า เมื่อท่านตายไปก็ไม่ต้องหามาดับไฟให้ท่านเพราะเทวดาจะมาดับให้ท่านเอง พอถึงเวลาจะเก็บอัฐิฝนก็ตกลงจนไฟดับและฝนก็หยุดตกเป็นที่น่าอัศจรรย์มาก

ต่อมาในปีพุทธศักราช ๒๔๙๑ ชาวบ้านได้นิมนต์ **หลวงพ่อพร** ไม่ทราบฉายา ซึ่งท่านจำพรรษาอยู่วัดตะเคียนราม หลวงพ่อดีได้รับนิมนต์ให้มาเป็นเจ้าอาวาสวัดระเบาะ และท่านก็ได้มาเป็นเจ้าอาวาสวัดระเบาะ แล้วท่านก็ได้พัฒนาวัดและบริเวณพื้นที่วัดเรื่อยมาจนท่านลาสิกขาไป

ต่อมาในปีพุทธศักราช ๒๔๙๕ ชาวบ้านได้นิมนต์ **พระสุน** ไม่ทราบฉายา ที่วัดตะเคียนรามมาอยู่ดูแลวัดระเบาะ จนกระทั่งมีโยมบ้านระเบาะและบ้านกระโดน มาบวชอยู่กับพระสุน ๓ รูป และต่อมาไม่นานพระสุนก็ได้ลาสิกขา

ในปีพุทธศักราช ๒๔๙๗ ได้มอบให้**พระเฉลิม** ไม่ทราบฉายา ด้รักษาการแทนเจ้าอาวาสต่อท่านได้บูรณะวัดระเบาะเต็มกำลังความสามารถของท่าน เนื่องด้วยสาเหตุที่ไม่แน่ชัดพระเฉลิมก็เลยลาสิกขาไป

ในปีพุทธศักราช ๒๔๙๘ **พระทอง** ไม่ทราบฉายา ด้รักษาการแทนเจ้าอาวาส ท่านได้พัฒนาวัดได้ ๓ พรรษาท่านก็ได้ลาสิกขาไปมีครอบครัว

ในปีพุทธศักราช ๒๕๐๐ **พระนิล** ไม่ทราบฉายา ด้รักษาการแทนเจ้าอาวาสต่อจากพระทองเป็นเวลา ๒ ปีไม่นานท่านก็ลาสิกขาไปมีครอบครัว

ต่อมาในปีพุทธศักราช ๒๕๐๒ ชาวบ้านก็ได้นิมนต์ให้ **หลวงพ่อกอง อเนกคุณโต** มาเป็นเจ้าอาวาสวัดระเบาะ ท่านมีภูมิลำเนาเดิม คือ มาจากประเทศกัมพูชา (หรือเขมรต่ำ) ท่านอยู่ในเขตบ้านสนตุก อยู่จังหวัดพระตะบอง ประเทศกัมพูชา เดิมท่านชื่อ กอง วิณิชัย มีพี่น้องทั้งหมด ๒ คน ซึ่งมีพี่ชายคนเดียวชื่อ กัน วิณิชัย สาเหตุที่ต้องขึ้นมาประเทศไทย เนื่องจากสมัยนั้นพวกข้าราชการเขมร ทหารเขมร ได้มีการเก็บส่วยมากเกินไป สมัยนั้นแม่ของท่านถูกจับตัวไปเป็นเชลย เนื่องจากไม่ส่งส่วยให้ข้าราชการ ท่านเองพอได้รู้เข้าก็ไปเอาแม่ออกมาจากคุก โดยที่ทหารไม่กล้าทำร้ายท่านและแม่ของท่านแม่แต่นิดเดียว จากนั้นจึงย้าย (อพยพ) ครอบครัวมาจากประเทศกัมพูชา (เขมร) ประมาณ ๑๐ ครอบครัว ได้ขึ้นมาอยู่ที่จังหวัดจันทบุรี พออยู่ได้ไม่นานก็ได้ย้ายเข้ามาอยู่ทาง จังหวัดสระบุรี อยู่ได้ประมาณ ๑ ปีเศษ แล้วย้ายมาอยู่จังหวัดสุรินทร์ ได้ประมาณประมาณ ๖ เดือน และได้เดินทางเข้ามาอยู่ในอำเภอขุนขันธ์ได้ประมาณประมาณ ๒๐ ปี แล้วชาวบ้านระเบาะได้ขอให้ท่านอุปสมบทเป็นพระภิกษุมาอยู่เป็นเจ้าอาวาสวัดระเบาะในปีพุทธศักราช ๒๕๐๒ ซึ่งท่านก็เป็นเกจิอาจารย์รูปหนึ่งที่มีญาณพิเศษ ท่านเรียนในสำนักพรหมณ์ต่างๆ ตั้งแต่อายุ ๑๓ ปี และได้ศึกษาวิชา ไตรเพทและวิชาวิทยาคมต่างๆ ทำให้ท่านมีความชำนาญในหลายๆด้าน เช่น ด้าน วิชาคงกระพันชาตรีเรื่องยาสมุนไพร การทำนายดวงชะตา รู้เหตุการณ์ล่วงหน้า ต่อกระดูก และวิชาอื่นๆอีกมากมาย

ในช่วงที่หลวงพ่อกองท่านเป็นเจ้าอาวาส ได้ทำการก่อสร้างและบูรณะวัดระเบาะครั้งยิ่งใหญ่ โดยสิ่งที่ท่านปลุกสร้างเอาไว้ได้แก่

๑. อุโบสถซึ่งเป็นไม้ทั้งหลัง

๒. ศาลาการเปรียญ

๓. สร้างกุฏิใหญ่ไม้ทั้งหลัง

ต่อมาได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา และได้ตั้งเป็นวัดที่ถูกต้องตามกฎหมายในปี พุทธศักราช ๒๕๑๔ นอกจากนี้ท่านยังมีลูกศิษย์ลูกหาในสมัยนั้นมากมาย เช่น พลเอก ประภาศ สมัยนั้น มหาจงกฤษ ประเทศมาเลเซีย หลวงพ่อสาย ปาโมโกโช วัดตะเคียนรามมหา ลินทร์ วัดเชียงหวาย เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร และท่านได้จัดสร้างวัดถมุงคผลของ ศักดิ์สิทธิ์ไว้ให้อุบาสก อุบาสิกา ได้เก็บไว้บูชา เช่น เกรียงหลวงปู่ทอง รุ่นแรก ปีพุทธศักราช ๒๕๑๔ ฝ่ายันต์ ตะกรุด เป็นต้น หลวงพ่อทองท่านเป็นพระที่เคร่งครัดระเบียบเรื่องธรรม วินัยมาก ทัวทั้งลูกวัดและชาวบ้านเข้ามาวัดต้องสำรวม กาย วาจา ใจ และมารยาทเป็น อย่างมากและไม่ให้ส่งเสียงดังในวัดโดยเด็ดขาด ท่านเป็นพระที่ถือวัตรปฏิบัติมาก การ ปฏิบัติของท่านคือ กินเจ ไม่กินเนื้อสัตว์ และท่านฝึกสมาธิอยู่ในพระอุโบสถอย่างเดี่ยวตลอด ๑ พรรษา และต่อมาท่านก็ได้มรณภาพในปีพุทธศักราช ๒๕๑๗

ต่อจากนั้น **พระสบาย** ไม่ทราบฉายา ก็ได้รับการแทนเจ้าอาวาส ได้ ๒ พรรษา ก็ ได้ลาสิกขาไปมีครอบครัว

ต่อมาในปีพุทธศักราช ๒๕๒๐ **พระสมิน** ไม่ทราบฉายา ได้รับการแทนเจ้าอาวาส ต่อโดยอยู่ได้ ๓ พรรษาก็ลาสิกขาออกไปมีครอบครัว

ต่อมาในปีพุทธศักราช ๒๕๒๒ **พระพุทธ** ไม่ทราบฉายา ได้รับการแทนเจ้าอาวาส ท่านยังเป็นเกจิอาจารย์อีกรูปหนึ่ง โดยท่านมีชื่อเสียงในด้านปราบภูตผีปีศาจและแก้เคราะห์ ต่างๆและวิชาคงกระพันชาตรี และท่านก็ได้ดูแลและพัฒนาวัดเรื่อยมาจนกระทั่งท่านลา สิกขา

ต่อมาในปีพุทธศักราช ๒๕๓๒ **พระปวน** ไม่ทราบฉายา ได้รับการแทนเจ้าอาวาส และได้สร้างศาลาการเปรียญหลังเก่า และยังได้เริ่มสร้างกุฏิใหม่ จากนั้นท่านก็ได้ลาสิกขา

ต่อมาในปีพุทธศักราช **พระอธิการสำเร็จ เขมจารี** ท่านเป็นพระที่มีความรู้ความสามารถหลายด้าน เช่น การอ่านภาษาเขมร หรือภาษาขอมโบราณ ดังนั้นวัดจึงได้เปิดสอนภาษาขอมแก่พระภิกษุสามเณร และประชาชนผู้สนใจ โดยท่านเป็นอาจารย์ผู้สอน และท่านเป็นผู้ที่พัฒนาให้เจริญ เช่น ท่านยังเป็นผู้บูรณะอุโบสถขึ้นใหม่เนื่องจากไฟไหม้และได้สร้างกุฏิหลังใหม่จนสำเร็จ จากนั้นสร้างกุฏิเจ้าอาวาส สร้างห้องเก็บของ สร้างห้องครัว สร้าง ห้องน้ำ ชุดสระน้ำเลี้ยงปลา ต่อมาท่านยังได้ริเริ่มที่จะสร้างศาลาหลังใหม่ แต่ต่อมาท่านก็ได้ลาสิกขา

ในปีพุทธศักราช ๒๕๔๖ เพื่อที่จะหาพระที่มีความสามารถปกครองวัดและพัฒนาวัดให้เจริญ จึงได้ไปนิมนต์ **พระปลัดสมยศ ฐิตปุญโญ** เจ้าคณะตำบลห้วยตี๊กชู (**พระครูสถิตกิจจาทร**) ฉายา ฐิตปุญโญ นามเดิมชื่อ สมยศ นามสกุล กันยาโพธิ์ เกิด ๔ ๓ ๑ ค่ำ ปีมะเมีย วันที่ ๘ เดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๔๙๗ บิดา นายผิว กันยาโพธิ์ มารดา นางบุญ กันยาโพธิ์ บ้านเลขที่ ๙ หมู่ที่ ๑๐ ตำบลทุ่งไผ่ อำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ

บรรพชาอุปสมบท วันที่ ๓ เดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๒๒ ณ วัดโพธิ์ศรีสมโภชน์ ตำบลสำโรงปราสาท อำเภอปรารังค์กู จังหวัดศรีสะเกษ พระอุปัชฌาย์พระครูธรรมโชติคุณ วัดโพธิ์ศรีสมโภชน์ ตำบลสำโรงปราสาท อำเภอปรารังค์กู จังหวัดศรีสะเกษ

วิทยฐานะ สอบได้นักธรรมชั้นเอก สำนักศาสนศึกษาวัดละลม อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบริหารกิจการคณะสงฆ์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์ศรีสะเกษ สำเร็จการศึกษาพุทธศาสตรบัณฑิต สาขาพระพุทธศาสนา (พธ.บ.) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์ศรีสะเกษ

การศึกษาพิเศษ สามารถอ่าน-เขียน อักษรไทย อักษรลาวเดิมและสอนผู้อื่นได้ตลอดถึง อักษรธรรม และยังเทศน์เสียง เทคนต์แหล่ธรรมบทได้ ความชำนาญพิเศษ มีความชำนาญงานนวัตรกรรมต่าง ๆ เช่น งานปูน งานไม้ เป็นต้น สามารถแกะสลักลอยไม้ได้ สามารถอ่านแบบแปลนแผนผังก่อสร้างได้และสามารถควบคุมการก่อสร้างได้ มีความชำนาญด้านการบรรยายธรรม ทำนองสรภัญญะ ทำนองแหล่อีสาน

มาเป็นเจ้าอาวาสวัดระเบาะเมื่อวันที่ ๒๘ เดือนมกราคม พุทธศักราช ๒๕๔๖ เมื่อท่านได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าอาวาส ท่านหลวงพ่อบุญพระครูสถิตกิจจาทรก็ได้บูรณะและพัฒนาวัด เช่น ดำเนินการบูรณปฏิสังขรณ์ก่อสร้างสำนักงานเจ้าคณะตำบลห้วยตี๊กชู เป็นประธานวาง

ศิลาฤกษ์ สร้างศาลาการเปรียญหลังใหม่ สร้างศาลาเฉลิมพระเกียรติฯ ดำเนินการก่อสร้าง
ห้องน้ำ-ห้องสุขา ดำเนินการก่อสร้างรั้วลวดหนามล้อมรอบวัดความยาว ๑,๑๒๐ เมตร
ดำเนินการก่อสร้างหอระฆัง ดำเนินการก่อสร้างซุ้มประตูวัดด้านทิศตะวันออก ดำเนินการ
ก่อสร้างซุ้มประตูวัดด้านทิศเหนือ เป็นประธานวางศิลาฤกษ์กุฏิรับรองพระเถระ ดำเนินการ
ก่อสร้างกุฏิสามเณร เป็นประธานวางศิลาฤกษ์พระมหากรุณาพุทธธรรมมิกราช ดำเนินการ
บูรณปฏิสังขรณ์กุฏิสงฆ์และหอฉัน ดำเนินการก่อสร้างหอคอยประปาฉัน ดำเนินการสร้าง
ห้องน้ำ ดำเนินการบูรณปฏิสังขรณ์ศาลาเฉลิมพระเกียรติฯ ให้เป็นหอฉันดำเนินการสร้าง
กุฏิรับรองพระเถระ ดำเนินการสร้างมณฑปพระมหากรุณาพุทธธรรมมิกราช องค์จำลอง

และได้พัฒนาวัดให้เจริญงอกงามจนถึงปัจจุบันนี้

ท่านหลวงพ่อบุญพระครูสถิตกิจจาทร ได้รับพระราชทานสมณศักดิ์ ได้รับพระราชทาน
แต่งตั้งพระสังฆาธิการ เป็นพระครูสัญญาบัตรเจ้าคณะตำบลชั้นโท ในราชทินนามที่ “พระ
ครูสถิตกิจจาทร”(จต.ชท.) ได้รับพระราชทานเลื่อนชั้นพระสังฆาธิการ เป็นพระครูสัญญา
บัตรเจ้าคณะตำบลชั้นเอก ในราชทินนามเดิม (จต.ชอ.) และได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
รองเจ้าคณะอำเภอภูสิงห์

ท่านหลวงพ่อบุญพระครูสถิตกิจจาทร ได้มรณภาพเมื่อวันที่ ๒๕ เดือน พฤษภาคม พ.ศ.
๒๕๖๔ ณ.กุฏิฐิตปุญญไญยวัตรระเบา ตำบลตะเคียนราม อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ สิริ
อายุ ๖๗ พรรษา ๔๒

ต่อจากนั้น พระครูสมุห์ภมร จนฺทวโร ก็ได้รับการแทนเจ้าอาวาส ต่อจากหลวง
พ่อบุญพระครูสถิตกิจจาทร

พระครูสมุห์ภมร จนฺทวโร เดิมชื่อ ภมร นามสกุล เสือสา เกิดวันที่ ๒๕ เดือน
มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๒๘ บิดา นายรังสรรค์ มารดา นางอุดม บ้านหนองบัว หมู่ที่ ๑๖ ตำบล
คอแลน อำเภอบุณฑริก จังหวัดอุบลราชธานี

บรรพชาอุปสมบทเมื่อวันที่ ๑๕ เดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๕๔ ณ วัดโกศลนิवास
ตำบลโพนงาม อำเภอบุณฑริก จังหวัดอุบลราชธานี พระอุปัชฌาย์ พระครูอินทธรรมโกศล

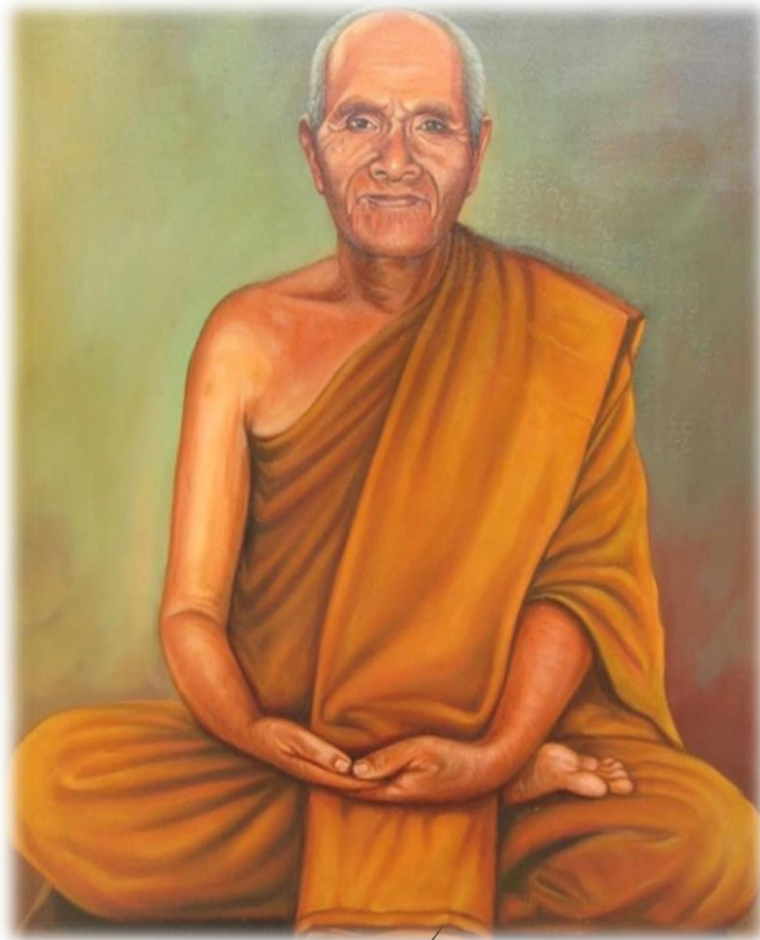
วัดโกศลนิवास ตำบลโพนงาม อำเภอบุญทริก จังหวัดอุบลราชธานี พระกรรมวาจาจารย์
พระอธิการบาย ปญญาโร พระอนุสาวนาจารย์ พระอธิการทองดี ฐมฺมวโร

วิทยฐานะ สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จากโรงเรียนบ้านโนนสำราญ อำเภอบุญทริก
จังหวัดอุบลราชธานี สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ จากโรงเรียนนาโพธิ์วิทยา อำเภอบุญทริก
จังหวัดอุบลราชธานี สำเร็จระดับปริญญาตรี คณะพุทธศาสตร์ สาขาวิชาพระพุทธศาสนา
(พธ.บ.) จากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์ศรีสะเกษ สอบได้
น.ธ. เอก สำนักเรียนวัดระเปาะ ตำบลตะเคียนราม อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ สำเร็จ
ระดับปริญญาโท คณะพุทธศาสตร์ สาขาวิชาพระพุทธศาสนา (พธ.ม.) จากมหาวิทยาลัย
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์ศรีสะเกษ

การศึกษาพิเศษ สามารถอ่าน-เขียน อักษรไทย อักษรลาวเดิม อักษรอังกฤษ และ
สอนผู้อื่นได้ตลอดถึง การเทศน์เสียง เทคนั้แหลธรรมบทได้

ความชำนาญพิเศษ ด้านนวรรรมต่างๆ เช่น งานไม้ งานปูน และการปลูกสร้าง
เสนาสนะต่างๆ โดยวางแผนผังและโครงสร้างด้วยตัวเอง งานปูน สามารถก่ออิฐ ถู
ปูน เทโครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็ก ฉาบ ปั้นลวดลายได้ และสามารถถอดแบบแปลน
ได้

และได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาสวัดระเปาะ ตำบลตะเคียนราม อำเภอภู
สิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ เมื่อวันที่ ๑๕ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ จนมาถึงปัจจุบันนี้

หลวงปู่จัน สุมีญาณทิพย์
อดีตเจ้าอาวาสวัดกระเบา

หลวงปู่ทอง อเนกคุณวิฑู
อดีตเจ้าอาวาสวัดระเบาะ

พระครูสถิตกิจจาทร (สมัชช จิตปุณฺโญ)

อธิการองค์คณะอำเภอภูสิงห์ อัครเจ้าอาวาสวัดระเบาะ

พระครูสมุห์ภมร จันทวิไล

เจ้าอาวาสวัดระเบาะ

